

dende Løfte i saa Henseende, men jeg sætter allerede Pris paa hans Udtalelser om, at der dog næste Aar mulig kan foreligge et Forslag. I øvrigt er jeg ikke helt tilfreds med Ministerens Udtalelser paa andre Punkter, jeg synes, at jeg kunde spore en vis Skepsis hos ham over for Spørgsmaalet om Rigtigheden af en almindelig Toldreform og en vis Forkærlighed for partielle Toldreformer. Han bebrejdede mig i denne Sammenhæng ogsaa, at jeg havde stillet mig noget køligt over for det Forslag til en partiel Toldreform, der var fremsat af den ærede Minister i Fjor og i Forfjor, nemlig vedrørende Skibsbygningsvæsenet. Ja, jeg kan ikke sige andet end, at jeg staar paa samme Standpunkt i Aar som i Fjor paa dette Punkt. Jeg er vel knap nok en kølig Ven, snarest en Modstander af en partiel Toldreform, saa længe som vi staa med den forældede og uretfærdige Toldlov, vi have; faa vi først den revideret og det hele bragt i god og fornøftig Stil, skal jeg være villig til endogsaa med faa Aars Mellemløb ved partielle Love at gøre Ændringer, men vi maa først have hele Systemet ændret, inden det er rigtigt at gaa til en partiel Reform. En saadan partiel Reform, selv om det er, som jeg maa indrømme Ministeren, Forslag, som ere meget forstandige og vel begrundede, er uretfærdig, saa længe man lader de øvrige Ubilligheder blive staaende. Man giver en enkelt Industri de Vilkaar med Hensyn til Raa- og Hjelpestoffer, som vi ved en almindelig Toldlovgivning vilde give alle Virksomheder i Landet, men saa kan det ikke undgaas, at de Industrier, der lide under ganske de samme eller lignende Ulemper, som dem, der afhjælpes, kunne komme og sige: hvorfor skulle de hjælpes snarere end vi, vi føle os brøstholdne ved dette. En saadan Tale er jo ikke ganske ugrundet. Jeg har en anden Grund til at være utilfreds med de partielle Reforme, saa længe vi staa uden en almindelig Reform som Grundlag. Finansverdenen og Storindustrien ere jo gennemgaaende ikke Venner af en Toldreform som den, dette Ting har ønsket. Nu er her endelig et Omraade, Skibsbygningsindustrien, hvor baade den store Finansverden og en hel betydelig Gren af Storindustrien er stærkt interesseret i en Toldreform. Nu vel, jeg tror da ikke, det er ganske praktisk for os, der ønske en almindelig Toldreform, saaledes at tilfredsstille enkelte Krav med Hensyn til Toldloven og derved gøre, at de miste den sidste Grund, de havde til at ønske en

almindelig Toldreform. Jeg tror, at det for saa vidt havde været sundere at lade dem dele Skæbne med andre, saa der blev saa mange Kræfter som muligt sat i Bevægelse for at fremkalde en almindelig Revision. Vanskelighederne og Modstanden kunne saa vist blive store nok endda.

Dernæst har jeg et Par Ord til den højtærede Justitsminister. Jeg glæder mig over hans Udtalelser om, at han haabede, at det skulde kunne lykkes i denne Samling at faa en frugtbar Forhandling i Gang om Foranstaltninger som dem, der ere foreslaaede i Tuberkulosekommissionens Betænkning. Jeg haaber og tror, at disse Udtalelser betyde, at vi faa foreslaaet et eller to Forslag i Lighed med, hvad Tuberkulosekommissionen har foreslaaet. Jeg gentager, at ingen kan vente, at Ministeren skal forelægge disse Forslag, som de ere. Han maa undergive dem en selvstændig Bearbejdelse og rette, hvad der ikke er rigtigt og hensigtsmæssigt, men jeg haaber, at der derpaa kan bygges en Forventning om, at der forelægges Lovforslag, som omhandle samme Emne og i det væsentlige tilfredsstille samme Krav, som Kommissionen gennem sine Forslag har søgt at tilfredsstille. Der fremkom længere henne i Ministerens Udtalelser en Antydning af, at Spørgsmaalet delvis kan blive løst ved et Forslag paa Finansloven angaaende Understøttelser for bestaaende Sanatorier. Det glæder mig naturligvis at høre, at et saadant Forslag kan ventes, og det var mig heller ikke ubekendt, at det kunde ventes, men jeg maa blot sige, at selv om saadanne Forslag fremkomme, hvad jeg haaber, saa er det meget langt fra at være en Løsning af Spørgsmaalet. Forslaget vil gaa ud paa Støtte til de allerede bestaaende Sanatorier, men disse ere langt fra nok til at fyldestgøre Trangen. Der ligger nu inde hos Nationalforeningen 500 Ansøgninger om Optagelse paa Sanatorierne, men der er ikke Plads til mere end omtrent 150. Der bliver nok Plads til nogle flere i den nærmeste Fremtid, men det er langt fra, at vi naa op til at tilfredsstille blot Halvdelen af dem, der ønske Optagelse. Saa er der en anden meget stor og væsentlig Opgave, som kun kan forventes løst ved Vedtagelse af Kommissionens Forslag eller et lignende. Det er hele den Opgave, Kommissionen har tiltænkt de kommunale Tuberkulosehospitaller. Der har jo Kommissionen tænkt sig denne Opgave at anlægge og drive Hospitaller eller Sygehuse, eller hvad man nu vil kalde det, for saadanne Tuberkulose-